ZIUA CEA MARE A NOROCULUI

In ultima clasă a loteriei a 17-a, Loteria de Stat a făcut câteva zeci de noui milionari, împărţind peste 300 milioane lei. Cum a decurs tragerea. Printre fericiţii câştigători

Cu fireasca-i dărnicie, Norocul şi-a întins din nou mâna către mulţimea pribegilor şi năpăstuiţilor, alegându-şi — pe întuneric — favoriţii, cărora să le împartă înviorări şi fericire.

Il aşteptau mulţi, desigur, să poposească în ogrăzile lor sărăcăcioase, îmbrăcaţi în haine curate şi vii, de nădejde. Căci el, fără să ştie pentru cine era hărăzit, le-a surâs deopotrivă tuturor. I-au simţit strălucirea şi bunătatea binefăcătoare, apropiindu-se de ei, drumeţii, cărora piedicile întâlnite în cale le risipiseră gândurile frumoase, nelăsându-le decât stropul de speranţă cu care, adăpându-se îndelung, şi-au putut continua călătoria spre o neaşteptată luminare.

Multe minuni mai săvârşeşte, printre neputincioşii călători, bătrânul şi totuşi neobositul zeu. Ii dă prilej de săvârşirea tuturor miracolelor tocmai aceeace, de obicei, socotim ca un nefericit dar al ursitei: orbia. Desigur, asta-l depărtează de noi, ridicându-l de-asupra rânduirilor omeneşti din care pornesc atâtea nedreptăţi, fericite — pentru câţiva — sfidătoare şi dureroase pentru cei mai mulţi.

El îi împacă pe toţi.

Hrănind cu nădejdi de mai bine pe cei cărora altă hrană le lipseşte. Stăpânul tuturor sbuciumărilor şi înviorărilor, împărtăşeşte rodul puterii sale misterioase, pe rând, tuturor, unora mai de vreme decât aşteptau, altora tocmai atunci când disperarea îşi începea funesta-i apăsare, — cele mai adesea venind întovărăşit de surprize rare...

Atâtea fericite schimbări, în câteva clipe!...

Sunt îndreptăţite, deaceea, speranţele noui ce se deschid de acum, având ca icoană chezăşia nepărtinirii, pe care tragerile repetate ale Loteriei de Stat au dovedit-o cu prisosinţă.

Căci singurul criteriu de alegere se află în urnele ce se învârtesc necontenit, dând ascultare numai Fortunei, ori lui Fatum.

Fără îndoială, însă, că năpăstuiţii din ungherele întunecate ale unor periferii sărăcăcioase şi ale satelor neştiute de mulţi, îşi au de data aceasta o întâietate. Căci ei formează grămada copleşită de poveri grele, turma numeroasă în care suferinţele nesfârşite s'au împreunat, acoperind diferenţele individuale. Norocul o îmbrăţişează cu căldură, dăruindu-i bucuriile de cari a fost lipsită şi de posibilităţi largi de trăire, pe care nu le cunoscuse.

E un vis trăit şi repetat de nesfârşite şiruri călătoare.

Ziua norocului

Cu fiecare alte patru luni pe care şi le adaugă la intensa-i existenţă, Loteria de Stat pare că îşi serbează un deceniu nou de rodnică activitate. Atât de mari sunt paşii pe care îi face în însemnătate pentru mulţimea ce crede pe bună dreptate în noroc!

Aducând cu fiece tragere, alte şi alte surprize, care de care mai nebănuite şi mai atrăgătoare, antrenând curiozitatea şi credinţele întăritoare ale unei imense mase de oameni, dar mai ales dând atâtora posibilitatea unui suport sufletesc întotdeauna gata de a se transforma în uluitoare şi scânteietoare înălţări, — instituţia norocului, astfel cum e organizată astăzi la noi, joacă un rol de multiplu sprijinitor al celor cari îşi opriseră drumul vieţii în descurajatoare răspântii.

E foarte firesc deci, ca faţă de necesitatea căreia îi corespunde, Loteria de Stat să fie înconjurată de un interes ce în zilele de trageri e preponderent şi unanim.

Asta e atmosfera pe care o constatăm la 15 ale fiecărei luni.

Ultima clasă a fiecărei loterii e însă aceea care concentrează în jurul său maxima intensitate a acestui interes pe care publicul şi-l manifestă prin ridicarea acestui eveniment pe primul plan al discuţiilor, prin participarea imensă la operaţiile tragerii şi, în general, prin scoaterea în relief — în orice fel — a însemnătăţii ce are pentru el alegerea norocului.

Sunt doar atâtea lucruri atrăgătoare la tragerea clasei a patra!... Inainte de toate, cele 3 mari câştiguri de câte 6 milioane, asupra cărora stau aţintite mii de priviri şi cari dau un vijelios imbold nerăbdării cu care e aşteptată hotărîrea hazardului, din care cine ştie câte vieţi vor apuca, brusc şi de necrezut, pe drumul fericirii.

Dar în acelaş timp, clasa aceasta cu care se încheie un şir de patru luni în cari destui oropsiţi şi-au găsit redresarea, împarte şi mult mai numeroase şi mai cuprinzătoare câştiguri.

Peste 300 milioane pătrund astfel, cu dărnicie, în câteva ceasuri, prin mii de colţuri umbrite de mizerie şi necazuri.

Cum poate sta mulţimea încărcată de griji şi nevoi, cu mâinile încrucişate, în faţa unei atât de buimăcitoare şi de uriaşe răsturnări, din care drumuri spinoase se frâng sclipitor apucând făgaşuri însorite?

Şi de cât pitoresc e întovărăşită atmosfera înoită şi atât de vie din jurul tragerii clasei a patra a Loteriei de Stat!...

Mereu e de aşteptat bogăţia de episoade impresionante şi de surprize ispititoare şi totuşi nici odată ea nu se ascunde în repetări cari să o banalizeze.

TRAGEREA

La tragere vin oameni pentru că nu pot să stea acasă cu biletul de loterie înaintea ochilor atunci când isprava acestuia e hotărîtă în acel timp, pe aproape. Cum să poţi aştepta ce-ţi vor spune alţii? Doar când serviciul te reţine fără îngăduinţă, sau când locuinţa îţi e departe de Capitală, numai atunci se mai resemnează oamenii şi cu aşteptarea rezultatelor pe care li le vor vesti ziarele.

Dar când eşti pensionar, cucoană nefuncţionară, şomer sau funcţionar cu serviciul de noapte, când poţi pe drept sau cu oarecare şmechereală să furi cele cinci ceasuri consacrate loteriei, atunci nu se poate să nu dai măcar un ocol loculuı unde se pronunţă hotărârile de dărnicie ale lui Fatum.

O pauză cât de mică e folosită în limita extremă a posibilităţilor pentru a afla, cât de puţin, ceva dela tragerea loteriei.

Şi atunci, desigur, e explicabil pentruce şi strada e plină de cei cari vor să afle, dela sursă, marile hotărâri în care mulţi îşi găsesc fericirea.

Sala în timpul tragerii e aceea însă care prezintă cea mai mare însemnătate prin varietatea şi intensitatea încordărilor, răsuflărilor şi exclamărilor diferit nuanţate de care e întovărăşit fiecare nou câştig pronunţat.

La ora 8 dimineaţa, când urnele încep să se învârtească pentru loteria-anexă a Fundaţiilor culturale regale, sala, care e de mult încadrată până la înghesuială, a transpirat de câteva ori numai la emoţiile pe cari schimbul de cuvinte isvorât de plăsmuiri de tot felul i le-a provocat.

Primul număr scoate un câştig oarecare. Sala priveşte totuşi cu destulă mirare şi încurajare. La al doilea câştig, care merge pe acelaş drum, jucătorii îşi fac cu ochiul şi cu coatele. La al treilea la fel.

Câştigurile mari cer pregătire şi pompă. Iar publicul îşi simte parcă tot mai mult vocaţia pentru ele. Nimic nu e încă pierdut. Nici-o bucurie mare nu a avut încă timpul să-i scape din mâini.

Când însă primul milion se iveşte, sala tresare puternic, pătrunsă de fiorul necunoscutului. Cei dintâi nou milionar a luat fiinţă. Şi mulţimea începe să-şi simtă speranţele păşind pe terenul realizărilor îmbucurătoare.

E o încredinţare ultimă că, într'adevăr, norocul pluteşte spre noi.

Angrenată în ritmul urnelor, mulţimea gâlgâie neastâmpărată într'o frământare ce se intensifică după fiecare nou milion.

Pela ora 10, tragerea loteriei anexe s'a sfârşit.

In pauză, discuţiile publicului din sală nu mai contenesc. Şi toate poartă în jurul câştigurilor loteriei.

Punctul în jurul căruia se discută cu atâta aprindere şi

Tragerea

D-ra Muşa Salomea, logodită şi fericită, a câştigat în tovărăşie cu viitoarea sa soacră, un milion lei.

bogăţie de amănunte e, firesc lozul cel mare, triplul câştig de 6 milioane.

Işi fac oamenii socoteala în toate felurile.

După ce publicul şi-a rumegat ascendent nădejdile şi şi-a spus toate gândurile prilejuite de tragere, sgomotul dezordonat şi descătuşat e întrerupt brusc de reluarea operaţiilor tragerii.

Din nou atmosfera de solemnitate stăpâneşte sala.

Atenţia e de data aceasta încordată extrem.

Schimbarea e totală şi prăpăstioasă.

Jucătorii cari în timpul pauzei şi-au verificat nevoile şi şi-au formulat pretenţiile, aşteaptă acum suprema hotărîre.

Iar când din şirul câştigurilor obişnuite se desprinde unul de proporţii mari, sala isbucneşte, năvălind gălăgioasă în exclamări şi comentării.

Dar urna se învârteşte înainte... şi milioane încep să se înghesue surprinzător, înlănţuind sbuciumul sălii.

...şi cele 18 milioane

Ritmul obişnuinţii e însă deodată rupt în două. Unui număr care nu are nimic deosebit în înfăţişare şi care s'a rostogolit cu atâtea alte zeci, mecanic şi întâmplător i se alătură din urna cu buletine pe care stau scrise câştigurile — o sumă care zăpăceşte sala.

Nr. 37.503 a câştigat 6 milioane.

Refrenul se întinde vertiginos şi uluitor, oprind în loc, pentru câteva clipe, toate minţile.

Din buimăceala acestei imensităţi, fiecare încearcă să se trezească, repetând neîncrezător cuvântul: 6 milioane.

Toate astea se petrec în câteva secunde.

Explozia e uriaşă, mirarea şi însufleţirea fără asemănare

Deşi aşteptate cu atâtea pregătiri cu toate că întreaga frământare de până atunci fusese desfăşurată în jurul lor, cele 3 mari câştiguri apar ca o neimaginată surpriză.

E un moment de extraordinară deslănţuire în calea căreia nimic nu mai poate sta în picioare.

Tragerea trebue suspendată

Şi în timp ce publicul răsuflă sgomotos şi articulat, revărsându-se în conversaţii copioase, colecturile în oraş, au şi afişat evenimentul.

După un sfert de ceas se şoptesc în sală numele câtorva dintre eroii zilei, iar în loja oficialilor se pronunţă numele câtorva câştigători identificaţi.

In această atmosferă de prezumţii şi împerecheri imaginare se scurge o jumătate de ceas.

Dar urna merge înainte.

Şi aşa până la amiază, s'a tot învârtit, scoţând valuri de câştiguri ca dintr'un nesecat isvor de bogăţie.

Când cele peste 300 milioane s'au atribuit în întregime acelora pe cari norocul i-a ales ca favoriţi, oraşul ştia multe din isprăvile acestuia.

Iar mulţi dintre cei ce participaseră la tragere se grăbeau să se îndrepte către colecturi spre a-şi încasa câştigurile.

Veniţi la tragere doar cu un bilet de loterie, plecau acum cu o poliţă, pe care chiar la prânz puteau să o încaseze...

CUM DEVII MILIONAR

— „Mi se bătea ochiul de două zile şi astăzi dimineaţă am spart un pahar. Tăndări s'a făcut. Nu se putea, domnule, să nu mi se întâmple ceva. Am eu semnele mele, cari nu m'au înşelat niciodată".

Cam aşa ne-a primit d-na Constanţa Nicolae, o gospodină tânără, cu doi ochi negri jucăuşi şi guralivă tare. Stă pe undeva, pe strada Baba Novac, cam pe acolo unde piatra pavajului s'a transformat în praf, iar becurile electrice în lună. Când i-am bătut în poartă eri, ne-a eşit înainte cu zâmbetul pe buze şi ne-a întrebat aşa, pe negândite:

— Nu cumva veţi fi venind de la colectură, că azi e tragerea Loteriei?

Şi astfel i-am comunicat că a câştigat un milion de lei. Dar nu i-a venit să creadă. Prea era suma mare.

— Ei! Nu se poate! Dumneavoastră mă păcăliţi.

O vecină binevoitoare ne-a povestit cum fericita câştigătoare este căsătorită de cinci ani, dar n'a reuşit până acum să aibă vreun copil; că are un bărbat tare de treabă, mecanic la o fabrică de mătase; că a mai câştigat sume mici la loterie şi o seamă de alte amănunte.

— Nu sunt singura proprietară a lozului. Noi avem o familie prietenă, a electricianului I. Resingher. Eu joc tovărăşie cu electricianul şi soţul meu cu nevasta lui. Iată o tovărăşie perfectă. Hai să mergem să-l anunţăm şi pe tovarăşul meu.

La o fabrică de pielărie l-am găsit şi pe al doilea milionar. Până să-l anunţe portarul şi până să vie de acolo de unde era, ne-am aruncat ochii pe afişierul fabricei, unde un anunţ arăta:

Lucrătorul Resingher Iohann este amendat cu 200 de lei pentru lipsă dela serviciu.
14 Octombrie 1938.
Direcţiunea

Va să zică, milionarul de astăzi a plătit eri două sute de lei amendă şi două sute de lei pe loz. Patru sute de lei într'o zi! Asta e mult. Dar n'a fost în zadar.

Norocul i-a surâs lui Iohan Resingher, aşa cum n'a crezut el eri, când, amărât, a trebuit să-şi plătească amenda.

Acum poate cumpăra un raion întreg al fabricei unde lucrează.

In curtea fabricei, Constanţa Nicolae l-a anunţat pe Iohann Resinghor că au devenit milionari.

„Un tânăr scund"!

E tot ce se poate şti despre câştigătorul lozului de şase milioane, care nu şi-a lăsat adresa

Ce-aţi spune despre cetăţeanul căruia i-a căzut pleaşcă „lozul cel mare" de şase milioane, şi care nu se prezintă să-şi ridice banii? Mai mult, care nici nu-şi lasă adresa, lăsând pe bietul colector să-l descopere, cu mijloace sfidând ingeniozitatea? E un sceptic, sau un humorist, aţi reflecta.

E cazul d-lui Ion Constantin, care din motive particulare, a omis să-şi înscrie adresa în registrul colecturei „Hermes". Providenţa apreciând probabil discreţia jucătorului, mai mult de cât nervii colectorului, i-a rezervat surpriza, scoţând din urnă numărul loviturei barosane: *37503*. Adică jumătate de loz, 3 milioane. Fiindcă, vedeţi d-voastră, cazul în chestiune, se complică şi cu alt aspect. D. Ion Constantin, care jucase toată vremea un loz întreg, a avut proasta inspiraţie să renunţe, tocmai la ultima tragere. la jumătate. Inconsecvenţa îl costă drăguţa sumă de 3 milioane.

— „Nu mă mai lasă tata să joc, — a replicat întrebării mirate a colectorului. O fac fără ştirea lui.

Şi din respect pentru interdicţia părintelui, n'a vrut să-şi dea adresa. Ci-că să nu afle, în caz că nu câştigă...

S'a întâmplat însă contrarul. Numărul lui a fost „clou"-ul ultimei trageri. Ia-l pe fericitul Ion de unde nu-i! Colectorul a verificat adresa câtorva cetăţeni cu nume la fel, dintre clienţii săi. A acelora cu telefon, bineînţeles. Cea căutată, se voala în mister, în necunoscut. Alergătură, năduşeli, tevatură. Ioc. O vagă indicaţie, a îndreptat cercetările spre bariera Chitila.

Altă dandana. Presupusul câştigător lipsea. Plecase la manevre. Soţia n'a ştiut furniza nici o lămurire. Nu era informată cu nimic despre istoria cu lozul. Din fotografia dela nuntă, — veche de câţiva ani — nu se putea trage nici o deducţie. Chipul unui mire ferchez, se pare că nu seamănă cu acel al unui jucător la Loterie, înainte de sdravănul câştig, întineritor! D. Ion Constantin, e aşa dar aşteptat să apară. Dela manevre, din voiaj, din regiunea fără adresă. Trei milioane stau deocamdată fără proprietar. Tot ce se ştie despre dânsul, e că-i „un tânăr scund". Statură, cum se vede, în raport invers cu norocul.

Norocul nu se... ghiceşte

Sfântul Dumitru, care se apropie, ne-a jucat eri câteva feste. Jucătorii Loteriei de Stat şi-au schimbat adresele şi au avut „grija" de a nu anunţa colecturile. Ba unii din ei nu şi-au lăsat adresele nici chiar acolo unde au locuit până acum.

Pe doamna Elena Stănescu, de pe strada B., n'am reuşit s'o găsim, deşi în aceiaşi curte unde a locuit până acum câtăva vreme stă şi un astrolog.

— In cazul acesta suntem pe drumul sigur, glumi reporterul fotograf. Il întrebăm pe astrolog şi cât vei număra până la trei, aflăm adresa.

Dar omul nostru nici nu ştia că vecina lui s'a mutat. Şi cu toată ştiinţa lui, nu putea să ne dea nici un fel de relaţii asupra ei.

— Ce vreţi domnilor, eu ghicesc în palmă, în cafea, dar nu... la Loterie.

Şi omul avea dreptate. Ce amestec are jocul la Loterie cu liniile din ceaşca lui de cafea sau din palmă? Norocul nu se împiedică în fundul unei ceşti, ci vine acasă la om, îi bate în geam şi îi arată sacul cu bani. Dar pentru aceasta trebue să-l cauţi, să-l ademeneşti cu un loz. Şi apoi, are el grijă de tine.

Unde o fi acum noua milionăreasă? Dacă n'o fi ascultat la radio, sau n'o fi citit nici un ziar, nu şi-a dat încă seama că pentru dânsa a început o nouă viaţă, cu noi perspective, aşa cum aş dori şi eu, şi d-ta, cititorule.

Un roman fericit şi adevărat

De unde să ştie d-na Aneta Copiliu, că, în timp ce citia pe divanul moale plin de perne, o carte de literatură duioasă, că în aula Fundaţiei Carol I norocul o făcea milionăreasă?

Iată pentru ce este explicabil, că atunci când am venit s'o anunţăm, s'a emoţionat şi nu i-a venit să creadă.

— Da, doamnă, aţi câştigat la lozul eşit cu 2.000.000. Felicitările noastre!

Fetiţa, un delicios căţel, parcă înţelegând că nu suntem decât nişte oameni buni, nişte crainici preţioşi, a început să se gudure, să sară vesel, să fugă în braţele stăpânului şi să vie iar lângă noi, tăvălindu-se pe covor de bucurie.

— Bravo, domnilor, asta zic şi eu veste. Cum vedeţi, stam şi citeam. Peste puţin trebue să se întoarcă şi soţul meu la masă. Ce surpriză şi pentru el!

Prin transperantele trase ale ferestrelor pătrundeau razele soarelui celei mai frumoase toamne, luminând mai mult zâmbetul de fericire al câştigătoarei.

— Am mai câştigat eu la loterie, ne spune d-na Copiliu, dar niciodată aşa de mult. Joc cu încredere. Şi acum văd că loteria este o instituţie care face minuni. Am scăpat de chirie şi pot să vă declar că sunt fericită.

Cu aceste cuvinte norocoasa jucătoare a Loteriei de stat, ne-a condus până la uşe.

— Aţi mai fost la cineva cu asemenea veste astăzi?

— Numai în Bucureşti în opt locuri. Alţii au plecat la Moreni şi la Ploeşti, unde deasemeni au căzut milioane.

— Norocoasă zi, doamne!

— Şi norocoşi jucători, am încheiat, lăsând-o pe d-na Copiliu să continue lectura romanului, dacă o mai putea interesa acum, când realitatea se dovedea mai fericită chiar decât inspiraţia romancierilor.

Profesoara de pian

Simfonia milioanelor

Altă posesoare a lozului care a eşit cu un câştig de 2.000.000 este doamna Lucreţia Simionescu. S'o căutăm deci, s'o găsim şi să-i comunicăm vestea cea mare.

Primul lucru: unde locueşte. Am aflat.

— Taxi, urgent, în strada Chiliei, pe şoseaua Basarab.

La No. 2, acoperită de glicine, viţă de vie şi de covilitirul vegetal al grădiniţii, e casa unde a pătruns norocul.

— Aici stă d-na Lucreţia Simionescu? am întrebat pe o gospodină care tocmai curăţa nişte ridichi pentru salata dela prânz.

— Aici, dar ce e?

Numai lucruri bune. Am venit să-i spunem că a câştigat la loterie.

— Ei! E fata mea, izbucni gospodina. Trebue să vie numai decât. E la şcoală.

— In ce clasă, ne-am grăbit să întrebăm?

— E profesoară de muzică la şcoala.... Ce noroc doamne!

Să fugim deci şi să-i ducem simfonia milioanelor.

Când am ajuns la şcoală, unul dintre cele mai mari licee de fete din Capitală, orele se terminaseră şi profesoarele se pregăteau să plece acasă.

— Staţi, am întâmpinat-o pe noua şi fericita câştigătoare care tocmai cobora scările, eşind din cancelarie. Ceia ce voim să vă spunem, şi fiindcă am aflat că sunteţi profesoară de muzică, este ceva care poate să facă parte din cunoscuta operă **Aurul Rhinului**. Dar în cazul nostru şi al d-stră se transformă în Aurul Loteriei de Stat. Lozul d-stră a eşit cu două milioane.

Vădit emoţionată, doamna Lucreţia Simionescu, nu ştie cum să ne mulţumească. Surâde şi continuă să coboare, sveltă, treptele.

Toamna aceasta a fost mănoasă. E zi de lumină şi de fericire, la care a contribuit în această dimineaţă şi Loteria de Stat, împărţind ca un Creusus milioane. Intre aceşi fericiţi se prenumără şi profesoara de muzică, predestinată parcă să facă parte din „concertul" milioanelor câştigate.

Unde jalea se transformă in fericire

In strada Comorii a picat o Comoară

Ghiciţi unde au căzut alte două milioane din câştigurile de eri ale Loteriei de Stat? Nici chiar dacă aţi fi vrut să aranjezi aşa ca să daţ un cadru potrivit norocului, nu s'ar fi nimerit aşa de bine.

In strada Comorii!

Autentic. Strada Comorii este undeva prin cartieruţ Tei, dincolo de linia ferată. La No. 9 este casa d-lui Ghinea Dumitrescu. O casă pitită într'o grădină, brodată cu frunzele de aur ale toamnei. Ca peste tot, de altfel, unde ne-am dus să anunţăm pe oameni că au devenit milionari.

Când am bătut în poarta spre care dădea busna edera, au sărit câţiva căţeluşi albi şi pufoşi ca nişte crizanteme vii. Sub un pom, la o masă, o domnişoară se pregătea să ia prânzul.

— Aici stă d. Ghinea Dumitrescu?

— Aici. E tatăl meu.

— E acasă?

— Nu, e la Belu, unde s'a dus să facă un parastas.

Exact acum şase săptămâni, i s'a prăpădit un băiat mare şi astăzi îl pomeneşte.

Ne-am grăbit să mergem să-l anunţăm pe îndureratul tată, pe care Loteria de Stat l-a mângâiat atât de frumos.

Şi într'adevăr, când am ajuns, familia toată era la masa prânzului.

— Domnule Dumitrescu, am început, ştim ce zi tristă este pentru d-voastră astăzi. Ţinem să vă comunicăm o veste veselă. Aţi câştigat la loterie cu lozul ce-ţi jucaţi, din câştigul de două milioane.

Lacrimile din ochii familiei au devenit lacrimi de bucurie.

— De domne, să vedeţi. Joc de mult la loterie, şi am mai câştigat. După ce s'a prăpădit băiatul, am zis să joc în memoria lui. Şi lozul ăsta, aşa l-am jucat, ne spune d. Dumitrescu.

Bietul Costel a adus norocul, săracul de el. Şi acum 30 şi ceva de ani, într'un ajun de Crăciun, când Costel deabia se născuse de câteva zile, am câştigat pe numele lui, 20.000 lei la loterie.

Când să plecăm, părintele căruia Loteria de Stat i-a alinat în mod aşa de fericit durerea, ne-a dat un buchet de crisanteme din grădina sa, în amintirea lui Costel.

Milionari cari se tem de publicitate

De obiceiu milionarii nu stau acasă, ci pleacă în staţiuni balneare, sau climatice.

Cam aşa se întâmplă şi cu milionarii Loteriei de Stat, cari, deşi numai în posesia unui loz, totuşi se consideră bogaţi cu anticipaţie şi pleacă în vilegiatură.

N'am găsit în strada Sergent Turturică, pe d-na M. I., pe numele căreia era înscris biletul la colectură. Era plecată la Sinaia de o lună. Si acum devenise milionăreasă. Ne-a primit o nepoată a d-sale, funcţionară, d-na M. T.:

— Dar, să vedeţi, adevărata câştigătoare sunt eu, nu tanti, ne precizează d-na M. T.

— Cum vine asta?

— Eu am plătit banii, eu joc de atâta vreme lozul acesta, dar l-am luat pe numele mătuşii mele, care este mai norocoasă. Ea are destui bani şi a câştigat acum un an, o sută de mii de lei.

— Păi n'o să aibă pretenţii acum?

— Nici gând de aşa ceva. Dar domnul acela cu aparatul ce vrea să facă?

— Vrea să vă fotografieze.

— Fugi, să nu facă una ca asta, că mă dă afară dela serviciu. Poză îmi trebue mie acum?

— Păi, să vedeţi. Am vrea...

— Nimic!

Am plecat.

La poartă, doamna milionară, ne-a adăugat:

— Să mă iertaţi că am fost nitel cam nervoasă, dar vedeţi şi dv. care este situaţia: sunt funcţionară şi...

— Nici o grijă, doamnă. Totul va fi aşa cum vroiţi. Secretul jocului este garantat.

Şi ne ţinem de cuvânt: nici nume şi nici fotografie. Dar nu putem să nu anunţăm pe cititori că încă o milionăreasă s'a născut pe o stradă mărginaşă şi cu multe nevoi, din Capitală.

Loteria de stat inghebează un cămin

D-ra Muşa Salomea, cu serviciul la „Monitorul Oficial„ este de eri în plină fericire. Norocul i-a fost surîzător datorită loteriei de stat. A câştigat un milion lei.

D-ra Muşa este logodită. De patru ani, dela 22 Iulie 1934. Logodnicul său este funcţionar de percepţie.

Nu câştigau însă suficient ca să poată înjgheba un cămin serios. Amândoi şi-au pus nădejdea în loterie şi iată că speranţa lor a fost în totul realizată. Pe ziua de eri le-a intrat în patrimoniu un milion lei.

Cu aceşti bani d-ra Muşa şi logodnicul său vor cumpăra o casă şi pământ la ţară, unde vor să se retragă. Amândoi doresc să ducă o viaţă liniştită. departe de zgomotul oraşelor.

Este interesant de relevat că d-ra Muşa a jucat în tovărăşie cu viitoarea sa soacră, d-na Elena Stănescu, din Gura Perdinii, judeţul Romanaţi.

D-na Stănescu a intrat în tovărăşie la loz la ultima loterie spunând că are încredere în norocul ei de...soacră. Şi a avut dreptate...

Câştigătorul a 6 milioane: un brutar din Moreni

D. Gheorghe Petrovici e brutar cu vază la Moreni, unde locueşte perete în perete cu colectura care i-a furnizat lozul cel norocos.

Vestea câştigului străbătuse prin telefon depărtarea pe care noi am parcurs-o pe un drum înecat în praf. Astfel că pe d. Gheorghe Petrovici l-am găsit bărbierit gata şi primenit, dispus să pozeze şi să zâmbească aparatelor de fotografiat.

Omul nu era tocmai sigur că a câştigat: cine s'ar obicinui mai repede cu ideia—adevărată totuşi — că în schimbul câtorva sute de lei, cineva poate să încaseze într'un condei şase milioane de lei? Aştepta confirmarea îmbucurătoarei ştiri. Confirmarea l-am adus-o noi.

Şi îndată ce d. Gheorghe Petrovici a aflat că nu e nici o îndoială asupra bănetului pe care îl va încasa azi, mâine, — l-a cuprins o nemai pomenită veselie.

In faţa brutăriei se adunaseră câteva sute de curioşi, cari voiau să-l vadă pe d. Petrovici în noua sa ipostază.

Milionarul a dat busna în prăvălie, a luat din dulapuri un braţ de pâine şi, ieşind în uşa dughenei s'a apucat să împartă tuturor pâine.

S'a mai dus odată, a mai luat un braţ, şi încă odată, şi încă odată. In cele din urmă prăvălia se golise cu totul de bogăţia rumenă şi caldă aflată prin rafturi.

Săracii mahalalei se adunaseră la pomană şi se bucurau de bucuria milionarului.

— Bună e şi Loteria asta! Fericeşte o lume întreagă... spunea un golan cu cămaşa ruptă şi cu gura plină de pâine.

D. Gheorghe Petrovici e posesorul lozului cu numărul 37.503 care a câştigat la tragerea clasei a patra a Loteriei de Stat, lozul cel mare de şase milioane lei.

— Şi ce ai să faci cu banii? l-am întrebat pe brutarul milionar.

D. Petrovici a zâmbit, descoperindu-ne o dantură cu totul şi cu totul de aur şi, gânditor, ne-a răspuns:

— De, ştiu şi eu? A venit, aşa, pe neaşteptate... Să mă gândesc. In orice caz, întâi mai cumpăr un loz. Şi pe urmă, oi vedea....

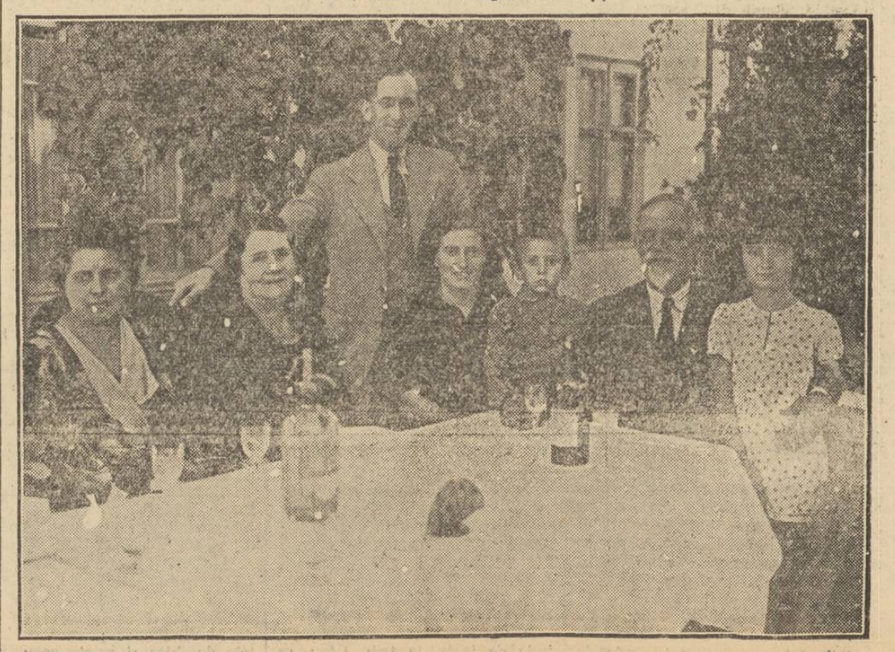

Pe noul milionar Ghinea Dumitrescu, norocul l-a găsit într'o zi tristă, înveselindu-se